

kui temma nähhes sedda teggema. **Sa**
pärast ütles ta Benajale: Te nenda
kui ta rääkind, hakka ta peäle ja mätta
teida mahha, et sa mo peält ja mo isä
suggu peält ärrasadad setda ilma süta
werd, mis Joab on ärrawallanud. **Sis**
wottas Jehowa temma werd jälle tag-
gasi sata temma pea peäle, et ta haf-
kand kahhe miehhe peäle kes õigemad ja
parremad teida, ja on neid modgaga
ärratapnud (ja mo isä Dawet ei teä-
nud sest mitte) Meri poia Abneri Israe-
li wäe peäliffo ja Jeteri poia Aina'a Ju-
da wäe peäliffo. Ja nende werri sago
Joabi pea peäle iggaweste, agga Dawe-
tsele ja temma suggule ja ta perrele ja ta
auäriele tulgo Jehowa kääst rahho igga-
weste. Selle kääso peäle läks siis Joa-
da poeg Benaja ütles, ja hakkas ta peä-
le, ja teggi temmale surma, ja tedda
matti mahha ta poia jure kõrbe. **Be-**
naja

maia wanni funningas temma assemele
ülle sda wäe ja preestri Sadoeli panti Ab-
jatari assemele.

Sai nüüd Salomon sedda wist Joa-
biga teinud, kuida ta isä Dawet tedda
surra kääst; siis tulletas ta ka omma
mele, mis ta selsammal aial ka Sime-
i pärast oli õppetand. Sepärast läkki-
tas temma ja kutsus Simeit ennese jure
ja ütles temmale: Ehkita ennesele koda-
da Jerusalemma ja ella seal, ärra min-
ne mitte seält wälja ei senna egga ten-
na. Ja se peab sündima, kui sa wäljas
kaid ja lähhad üle Kidroni jõe, siis ol-
go sulle diete teada, et sa ilma arm ta-
pead surema; sinno werri sago sinno
pea peäle. Simeit mõtles: Et uus mäs-
samine jälle liund, kallab funningas
selle pärast ehk kardab, et minna ka
nenda selgiline ollen, e, k wahhest reis-
tega